

EDITORIAL

Innovación turística

La Feria Internacional del Turismo de Madrid (Fitur) es un escaparate de todo tipo de productos turísticos. Las comarcas de Lleida están presentes en esa muestra con diversos productos que tienen como finalidad atraer visitantes al territorio. Y Lleida exhibe este año sus 31 *Pobles amb Encant* y también su Ruta del Vino-Costers del Segre. Dos iniciativas que muestran la riqueza paisajística y agrícola de las comarcas de Ponent con la intención de que el turismo se convierta en un motor auxiliar para salir de la actual recesión económica. Tras presentarse en ediciones anteriores de Fitur productos sobre las grandes inversiones institucionales (como en su día lo fueron el Museu de Lleida, el aeropuerto Lleida-Alguaire o la Llotja) los responsables de turismo de la ciudad y de la demarcación apuestan

por lo tradicional de Lleida: por la riqueza paisajística y arquitectónica de sus núcleos rurales y de sus viñedos. Se entiende este obligado cambio por la actual coyuntura económica, las administraciones se ajustan el cinturón y se olvidan de los gastos en grandes infraestructuras. Además, cuando las economías familiares sufren los efectos de la crisis, los gastos en productos turísticos disminuyen y, entonces, este tipo de productos se venden con mayor facilidad que otros paquetes más exóticos. No obstante, vender Lleida a un año vista es muy conservador. Falta una propuesta innovadora (los *Pobles amb Encant* o el enoturismo, no lo son). Falta un proyecto en el que los visitantes a Fitur vean el ingenio de los promotores turísticos de Lleida. La audacia es una plusvalía turística tanto en tiempos de crisis co-

mo de crecimiento económico. Y Lleida, al parecer, ha dejado pasar la oportunidad de presentarse como una innovadora turística.

Ahora, el Congreso

La *Brunete mediática* está encendida con la sesión del Senado en la que se utilizaron las lenguas cooficiales de España. No lo digieren, hablan... de gastos innecesarios. ¿Desde cuando gastar en cultura es un dispendio? Flaco favor están haciendo a la pluralidad democrática y cultural de España. Pero mientras unos patalean, otros -varios grupos parlamentarios, estudian la posibilidad de hablar en catalán, euskera y gallego en el Congreso. La normalidad institucional española requiere escuchar esas lenguas en los foros políticos.

Editor-Presidente: Emili Dalmau Torres - Vicepresidente y Director General de Información: Ramon Pedrós Marí - Director: Jordi Pérez Ansótegui
 ÁREAS. Información: Pedro Calvo Galarza, Josep Jover Reig i Xavier Manau Encontra - Diseño: Baldo Corderroure Rosel I.
 REDACTORES JEFES. Espectáculos: Andrés Rodríguez García - Sociedad: Felicidad Pérez Martínez - Comarcas: Montserrat Torres i Sarri
 Cultura: Francesc Guillaumet i Pijuan. SECCIONES. Deportes: Carles Tahull - Fotografía: Tony Alcántara.
 ADMINISTRACIÓN. Administración y Recursos Humanos: Agustí Jiménez Marín. PUBLICIDAD. Director Comercial: Francisco Rodríguez López-Cepero - Jefe de Publicidad: Ramon Serral Baiget. TALLERES. Preimpresión: Xavier Ortiz - Rotativas: Salvador Parramona - Cierre: Conchita Romeu.
 DIARI DE PONENT, SA. Polígono Industrial El Segre, 118. Código Postal 25191. Lleida. Apartado de Correos 11/25080. Tel. 973 20 46 00 - Fax (Adm. y Publicidad) 973 20 16 46 - Fax (Redacción) 973 20 58 10 - Internet: www.lamanyana.cat - E-mail: lamanyana@lamanyana.cat

OPINIÓN DE LOS LECTORES

Los horarios comerciales i el neojacobinisme

... que el Sr. Rodríguez Zapatero resolvió muy malamente la económica, tot intentant aplicar programa neojacobí, amb la finalitat de voler uniformitzar, d'una forma indirecte, els territoris que formen l'Estat espanyol. Amb aquest pla homogeneïtzador embla que el govern central del E es vol carregar una competència exclusiva de les Comunitats autònomes: la regulació dels horaris comercials. De fet, aquesta planificadora que ens proporciona l'administració central respon a la pressió de les grans superfícies, gran lobbys del comerç i a l'enorme malden per imposar una unitat de mercat. No podem oblidar que, a casa nostra, tenim un model de comerç que funciona raonablement bé (el del comerç de proximitat de tipus compacta) per la qual cosa desastrosos carregar-se aquesta estructura comercial justa, equilibrada i genuïna. A més, una altra banda, no és cap causa que les propostes igualitzadores de Madrid es produïxin mateix moment que l'expressió espanyol i l'èxode del PP ha portat que l'estat autonòmic acabi sent inviable. Aquestes declaracions incendiàries del Sr. Aznar, són

complementàries (encara que sembla el contrari) del discurs neojacobí del PSOE. No hi ha dubte que els dos grans partits nacionalistes espanyols intenten a la desesperada -argumentant que ho fan, amb excuses de mal pagador, per sortir de la crisi- una involució social i territorial.

De tota manera, caldria demanar, tant al PSOE com al PP, perquè en el moment d'elaborar la Constitució del 1978 van "parir" l'article 145 que en l'apartat 1er. diu: "En cap cas s'admetrà la federació de comunitats autònomes".

Ara que no ens vinguin amb sopsos de dur. Perquè el que queda clar, més que mai, és que a Catalunya el que li fa falta de debò és l'autonomia de Portugal.

Josep M. Loste i Romero

En el moment més dur de les nostres vides

Escriu aquestes paraules en el moment més dur de les nostres vides, doncs acabem de perdre, de mane-

ra sobtada i amb només 20 anys, al nostre fill i germà Dídac.

Des del més profund dels nostres cors, i davant l'impossibilitat de fer-ho personalment, vull aprofitar aquesta tribuna per agrair eternament als nostres amics, companys i coneguts, a les persones que s'han volgut en donar-nos consell, suport i en compartir amb nosaltres i la nostra família aquests dolorosos moments.

Molt especialment a tots els amics en majúscula del nostre fill, que ens han fet respirar l'immens afecte que per ell sentien, sobradament demostrat en el seu comiat. I als de Ferran, que han estat amb ell en tot moment. També diferents entitats, formades en el fons per excel·lents persones, que ens han donat el seu suport i ajut.

No sé cap on ha anat el nostre fill, però sigui on sigui, hi ha arribat amb la motxila farcida fins al darrere d'amor i amistat. De ben segur que hi serà benvingut... Només gràcies, gràcies i moltes gràcies.

Pepp, Lourdes i Ferran
 BOI (ALTA RIBAGORÇA)

La retallada de les pensions

Com a treballadora que sóc, no puc evitar sentir-me enganyada davant la proposta de retallada de les pensions. Són ja moltes les mesures que s'han fet per aturar la crisi, i sembla que comença a ser una excusa per a justificar la pèrdua de drets pels que molts vam lluitar durant la transició i el franquisme. A vegades dona la sensació que ens estan prenent el pèl.

Aquells que promouen la reforma ens volen convèncer de la inviabilitat del sistema públic de pensions justificant-se en l'envelliment de la població.

Però es veu molt obvi que és un pretext per a fomentar les pensions privades. I no entenc com pot ser tant crítica la situació si la capacitat de produir riquesa dels treballadors és cada vegada major i el nombre d'afiliats a la seguretat social no ha disminuït. És més, quin sentit té que en un context del 20% d'atur s'allargui l'edat de jubilació?

Aconseguir que els avis d'ara i els

del futur visquin amb dignitat la resta de la seva vida hauria de ser una prioritat pels governs, i sembla que hi ha suficients mitjans per fer-ho.

El sistema públic de pensions és un pilar fonamental del nostre sistema de drets socials aconseguits gràcies a l'esforç de moltes persones.

Permetre el seu desmantellament suposaria retrocedir en una de les conquestes més importants dels darrers segles, retrocés que, per responsabilitat i per dignitat social, no podem consentir.

Com a ciutadans, no podem tancar els ulls davant d'aquest fet, per això jo també aniré a la concentració que s'ha convocat el dia 20 de gener a les 19h a la Plaça Paeria per mostrar el meu rebuig a la reforma de les pensions.

Marina Soler Puértolas
 LLEIDA

Felicitación al Arnau de Vilanova

Felicitó públicament a los equipos de urgencias que me atendieron durante las 24 horas que estuve ingresado en el hospital Arnau de Vilanova, del pasado domingo al lunes.

Aún desbordados de trabajo y faltos de algún medio, nunca me faltó una sonrisa y una total atención.

Gracias por vuestra profesionalidad y saber hacer.
 Felicidades

Conrado López Pascual
 TAMARIT DE LITERA (HUESCA)

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA es una publicación plural y abierta a todo tipo de opiniones. En esta sección se publicarán todas aquellas cartas que vayan debidamente identificadas y que sean de interés general. No se publicarán cartas con seudónimos o iniciales. Los originales deben presentarse mecanografiados a doble espacio y no superar las veinte líneas de extensión. En caso contrario, LA MAÑANA se reserva el derecho a resumir las. El envío de textos a esta sección implica la aceptación de estas normas. No se mantendrá correspondencia con los remitentes de las cartas y se devolverán los originales.